

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Aaret i Danmark

Citation: Larsen, Thøger: "Aaret i Danmark", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid68234/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Længe holdt de Trusels-Vande
Verdens Racer skilt.
Drømme om Vidunderlande
red dog Sindet vildt.
Gennem Uvejrskrig og Skræmsel
gik en Solblinks-Bro,
som et Flammespil af Glemsel,
der stak Ild i Tro.

Drøm om Lykkens længst fortabte
evig grønne Ø!
Var det dig, der Skibet skabte,
drev det ud i Sø,
drev den stærke unge Kriger
ud for Stormens Fart,
ud til Rov af Gods og Piger
af en Fremmed Art?

Drømmeskib fra Sagnets Morgen,
Skib fra Daadens Dag,
fulgt af Sejren og af Sorgen –
Hæder om dit Flag!
Bar end Noahs Ark paa Kernen,
hvoraf alting groer,
kom Columbus hjem med Stjernen,
med den salte Jord.

Aaret i Danmark

Paa Danmarks Mulde
Sne og Vinterkulde
og lange Nætter længe skjuler Skatten.
Og onde Vinde vifter
ved Maaneskifter.
Og Hundestjernens Ild gaar gennem Natten.

Hør Blæsten tuder:
»Der er ingen Guder!»
Men Himlen tynger Hytten, truer Borgen.
Og Barnet ser fra Puder
de frosne Ruder,
et Dødens Eden i den røde Morgen.

Men Regnbu'skæret
staar en Dag i Vejret,
det alle Vaarens Farver vildt forjætter.
Og Sang fra Fugletunger –
og Fugleunger
og Korn velsigner Danmarks lyse Nætter.

De klare Kilder
sig i Græs forvilder,
og Kvæget staar i Tøjr til alle Sider.
Mens Barnet gaar ved Grøfter
og grønne Kløfter
og plukker Blomsterne i Lykkens Tider.

Fra svungne Leer
suser svage Veer,
men Slæt og Høst af Døden dufter sødligt.
Og hjem langs Hegn og Dige
gaar Karl og Pige,
mens alt i Solnedgangen smægter rødtligt.

Paa Danmarks Mulde
Somrene er fulde
af Solens og af Jordens Gudegaver.
Og Mand og Hustru hviler
en Stund og smiler,
hvor Æblet hænger tungt i Bondehaver.

Mod Danmarks Rige
Bølgens Buer stige.
Der mumler ind fra Verdens frie Vande.
De styrket har saa mangen
med Vuggesangen
imellem Danmarks Land og alle Lande.

Tiden

Tiden ejes af Kloderne
og gribes af Mands og Kvindes
solbesværgede Jordsjæl,
der savner og tror at mindes
den inter-astrale Lykke,
der vist maa i Verden findes.

Stjernenatten

Nat om Alverden!
Kloder i Smelten og Kloder i Hærden,
Stjerne-Systemer,
Dybets utallige Ild-Diademer,
alle de snurrende Gnister i Himlen.

Ud i det høje
ser jeg som Trold med et Trealens Øje.
Ind i det sorte
vender jeg Blikket, og Nuet er borte.
Straalende Verdnerne slaar mig i Møde.